

ماکس وبر و توماس مان

رسالت و برساختن خود

- سرشناسه : گلدمن، هاروی، ۱۹۴۶-م.
-Goldman, Harvey, 1946
- عنوان و نام پدیدآور : ماکس وبر و توماس مان: رسالت و برساختن خود/هاروی گلدمن؛ مترجم قربان عباسی؛ ویراستار محسن ساکتی.
- مشخصات نشر : قزوین: شمع آوید، ۱۴۰۲.
- مشخصات ظاهری : ۲۶۹ص.
- شابک : 978-622-93353-9-0
- وضعیت فهرست نویسی : فیپا
- یادداشت : این کتاب تلاشی است تا از روزن چشم‌های وبر و نیز توماس مان، جامعه آلمان را بشکافم و حتی بیشتر از آن، خود این نویسندگان را بازیابم که چگونه به جهان، سیاست و فرهنگ می‌نگرند.
- یادداشت : عنوان اصلی: Max Weber and Thomas Mann : calling and the shaping of the self, C1988.
- عنوان دیگر : رسالت و برساختن خود.
- موضوع : وبر، ماکس، ۱۸۶۴ - ۱۹۲۰م.
Weber, Max :
- موضوع : مان، توماس، ۱۸۷۵-۱۹۵۵م.
Mann, Thomas, 1875-1955 :
- موضوع : رسالت انسانی -- مسیحیت
Vocation -- Christianity
شخصیت
Personality
ویژگی‌های ملی آلمانی
National characteristics, German
- شناسه افزوده : عباسی، قربان، ۱۳۵۷ - مترجم
abbasi,Qorban :
- شناسه افزوده : BV۴۷۴۰ :
- رده بندی کنگره : ۱۲۶ :
- رده بندی دیویی : ۹۳۶۳۱۶۴ :
- اطلاعات رکورد : فیپا
- کتابشناسی : کتابشناسی
- کد پیگیری : 9362696 :

ماکس وبر و توماس مان

رسالت و برساختن خود

هاروی گلدمن

مترجم:
قربان عباسی

ماکس ویر و توماس مان: رسالت و برساختن خود
نویسنده: هاروی گلدمن (Harvey Goldman, 1946)

مترجم: قربان عباسی

ویراستار: محسن ساکتی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۳۵۳-۹-۰

چاپ اول: ۱۴۰۲

شمارگان: ۵۰۰ جلد

طرح جلد: صنم پورکلباسی

حروف چینی، صفحه‌آرایی: انتشارات شمع آوید

چاپ و صحافی: پیشگام

قیمت: ۱۹۵,۰۰۰ تومان

انتشارات شمع آوید

کد نشر: ۱۶۰۱۹

تلفن: ۰۹۱۲۱۸۲۷۵۲۵ - مدیر مسئول: محسن ساکتی

ایمیل: shameavid.pub@gmail.com

سایت سفارش خرید و تهیه نسخه الکترونیکی: <https://chaponashr.ir/shameavid>

فروشگاه فروش کتاب:

قزوین، میدان نخجگان، ضلع شرقی دانشگاه آزاد قزوین، شهر کتاب قزوین **insta: Qazvin. bookcity**

همه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای انتشارات شمع آوید محفوظ است.

تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمتی از آن به هر شیوه از جمله فتوکپی، الکترونیکی، ضبط و ذخیره در سیستم‌های بازیابی و پخش بدون دریافت مجوز قبلی و کتبی از ناشر ممنوع است. این اثر تحت حمایت «قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان ایران» قرار دارد.

**Max Weber and Thomas Mann:
calling and the shaping of the self**
by Goldman, Harvey, 1946-

Publication date 1988

Topics Mann, Thomas, 1875-1955, Weber, Max, 1864-1920, National characteristics, German, Personality, Vocation

Publisher Berkeley : University of California Press

Collection inlibrary; printdisabled; trent_university; internetarchivebooks

Contributor Internet Archive

Language English

xi, 284 p. ; 24 cm

Includes index

Bibliography: p. 261-275

Access-restricted-item true

Addeddate 2019-08-16 07:43:35

Bookplateleaf 0008

Boxid IA1623009

Camera Sony Alpha-A6300 (Control)

Collection_set trent

External-identifier urn:oclc:record:1150288949[WorldCat (this item)]

urn:lcp:maxweberthomasma0000gold:lcpdf:92d0f6ee-bbc8-4766-9971-4a7f0160a821

urn:lcp:maxweberthomasma0000gold:epub:67baf442-107a-495f-9e7c-95b82c3e530a

Foldoutcount 0

Homepage <https://archive.org>

Identifier maxweberthomasma0000gold

Identifier-ark ark:/13960/t52g5k13f

Invoice 1652

«گوستاو اشنباخ شاعر و سخنگوی همه آنانی بود که در مرز فرسودگی کامل کار می‌کنند. همه آنانی که باری بس سنگین را بر دوش می‌کشند و هر چند خسته و فرسوده‌اند، هنوز با قامتی افراشته می‌ایستند. آنانی که با امکاناتی ناچیز، ولی به لطف مهارت در میانه‌رو بودن و عزم راسخ خویش به آفرینش - دست‌کم برای مدتی - نشانه‌های عظمت را از خود بروز می‌دهند.»

توماس مان

«خلق شخصیت در هر متنی یا چهارچوبی تنها می‌تواند بر اساس چهار شرط بنیادین درک شود. اول اینکه باید یک هدف نهایی و غایی از نوع بسیار متعالی یا ارزشی برین وجود داشته باشد که اهرم لازم برای رفتن به سطح بالاتری از زندگی را برای فرد فراهم کند، بدین معنا که بین فرد مؤمن و جهانش تنش و کشمکش باشد تا وی با پای نهادن بر وضع فعلی‌اش، خود را به موقعیت وجودی برتر و والاتری پرتاب کند؛ دوم باید شاهدهی بر عمل او وجود داشته باشد، عملی که اجتماعی نیست. فرد بیرونی را ببیند و درون خود را مدنظر قرار دهد و آنگاه آن را با هدف، آرمان و ارزشی والا پیوند دهد؛ سوم اینکه، بایست امکان رستگاری یا رهایی از مرگ یا بی‌معنایی جهان برایش مهیا باشد و او برای نائل‌شدن به چنان رستگاری مطمئن باشد؛ و چهارم اینکه هیچ منسک یا ابزارهای جادویی و بیرونی برای شانه خالی کردن از مسئولیت در اختیارش نباشد تا بتواند ناامیدی و گناه خود را بدان توجیه کند. روی‌هم‌رفته، این چهار مؤلفهٔ اساسی، لنگرگاه لازم برای حس معنا را فراهم می‌آورند و ممکن است در غیابشان زندگی در عصری بدون دین از هم فروپاشد.»

ماکس وبر

فهرست مطالب

۱۱	■ مقدمه نویسنده به ترجمه فارسی
۱۷	■ مقدمه نویسنده
۲۳	فصل اول: پرسیمان کار و هویت و رسالت در آرای وبر و توماس مان
۳۸	بورژوازی و رسالت در اندیشه‌های وبر و توماس مان
۴۷	وبر و رسالت پیوریتن
۵۵	فصل دوم: کشف رسالت الهی در اخلاق پروتستانی
۵۵	اهمیت رسالت الهی
۶۰	روح سرمایه‌داری
۶۵	اهمیت اولین کارفرمایان و کارآفرینان بزرگ
۸۱	فصل سوم: منشأ و خاستگاه مفهوم رسالت
۸۷	کالوینیسیم و مفهوم رسالت
۹۲	انقیاد نفس و کار
۱۰۱	پرورش افراد سرمایه‌دار
۱۰۷	درسی که می‌توان از مفهوم رسالت آموخت
۱۱۳	فصل چهارم: وبر، خود غربی و آفرینش شخصیت
۱۱۵	ایده شخصیت در میان متفکران معاصر وبر
۱۳۰	مفهوم شخصیت در جامعه‌شناسی دین وبر
۱۴۱	فصل پنجم: فرهنگ دینی شرقی و غربی
۱۴۷	الگوهای خود و شخصیت در شرق
۱۵۶	الگوهای خود و شخصیت در غرب
۱۶۳	آریستوکراسی جدید
۱۶۹	فصل ششم: توماس مان و پرسیمان شخصیت
۱۷۸	شخصیت - هنرمند: بازنمایی و رنج
۱۷۸	بازنمایی، رهایی و تعهد
۱۸۷	ایدئولوژی رنج
۱۹۴	مرگ در زندگی شخصیت هنری
۱۹۴	«مرگ در ونیز»

۱۹۷	رسالت آشناخ
۲۱۰	بحران شخصیت
۲۱۳	مؤخره
۲۱۳	رستگاری نفس
۲۱۹	شخصیت و اهل رسالت
۲۲۶	گفتمان شخصیت
۲۲۸	تعالی خود طبیعی: کانت
۲۳۶	تربیت و شخصیت: هومبولت
۲۴۱	وظیفه و شخصیت: گوته
۲۴۷	کتابشناسی و منابع

■ مقدمه نویسنده به ترجمه فارسی

کتاب «ماکس وبر و توماس مان» اولین جلد از مجموعه‌ای دوجلدی بود که درباره جنبه‌های خاصی از فرهنگ آلمان نگاشته شد؛ منظور، آن جنبه‌هایی است که بر شکل‌گیری تأملات عالمانه، تعهد سیاسی و خودفهمی توسط دو تن از بزرگان خلاق جامعه آلمان در قرن بیستم یاری نمودند. وبر و توماس مان که تقریباً هم عصر بودند - و گرچه توماس مان وقتی چشم از جهان فروبست که من تنها نه سالم بود - در خانواده‌هایی مرفه و وابسته به طبقه متوسط به بالای جامعه در بخش شمالی آلمان بزرگ شدند و خود را در پژوهش‌های مرتبط با مسیحیت پروتستانی غربی غوطه‌ور ساختند، هرچند آن دو از زمینه‌های ذهنی و فرقه‌ای متفاوتی بودند. هر دو از میان بسیاری از مسائل، درگیر پرسمان هویت ملت آلمان شدند، ملتی که در اواخر سده نوزدهم به دنبال جنگ پروس - فرانسه در سال ۷۱-۱۸۷۰ طعم اتحاد و همدلی را چشیدند. آنها همچنین خود را درگیر اندیشه و ادبیات پیشرفته اروپا در سده نوزده کردند و با تأمل ژرف روی آثار نیچه و شوپنهاور، که اتفاقاً آن دو نیز خود را وقف مطالعه میراث دینی و معنوی غرب کرده بودند، به بازاندیشی این میراث سنگین و سهمگین اقدام ورزیدند. اگرچه این دو فرزانه بزرگ در طی زندگی خویش رویکردهایشان نسبت به مسائل عدیده را بارها تغییر داده و به بازاندیشی آموخته‌های خویش اقدام کردند، لیکن چه وبر و چه توماس مان ادیب با اتخاذ ویژگی‌های سکولار میراث آیین پروتستان و با تأملات ژرف بر روی آن توانستند راهی بکشایند و بین هویت فردی خویش و هویت جمعی ملت خود پل بزنند. هم‌زمان آثار و مطالعات تیزبینانه این دو اندیشه‌ورز باعث شد که بین این میراث پروتستانی غرب و دیگر

مواریث دینی و معنوی جهان تفاوت قائل شوند. به‌زعم هر دو، میراث پروتستانتیسم، میراثی یگانه و منحصر به فرد بود که تنها در مغرب‌زمین اتفاق افتاد و نظیر آن را نمی‌شد و نمی‌توان در هیچ جای دیگر دنیا سراغ گرفت. وبر روی «خود غربی» کار کرد که در برابر و در تضاد با «خود شرقی» بود، اگرچه منتقدانی هستند که او را به ساده‌سازی بیش از حد پرمسلمان تمایزات فرهنگی متهم می‌کنند. توماس مان بین فرهنگ غربی و فرهنگ روسی تفاوت قائل شد، امری که در آن زمان چندان هم نامتعارف نبود، بلکه بین فرهنگ غرب و فرهنگ مصر باستان و فرهنگ‌های همسو با آن، خاصه درباره ساختار ذهنی اسطوره‌شناختی این ملل تفاوت قائل شد و سعی کرد تفاوت‌های فرهنگ غربی با فرهنگ شرقی را به تصویر بکشد.

موضوعات این کتاب که در دهه ۱۹۸۰ به نگارش درآمدند محصول تجاربی هستند که در دهه ۱۹۶۰ به وقوع پیوستند. رشد و توسعه ذهنی و فکری من نه‌تنها ناشی از علایق بی‌کرامت به دانش و معرفت بود، بلکه محصول میل و تمنا دائمی‌ام به معنایابی زندگی بود؛ اینکه چگونه زندگی کنم و چگونه زندگی‌ام را درک کنم. آنچه باعث شد که در پی این دو میل و تحقق پاسخ‌های لازم بر آنها باشم، تغییر و تحول اجتماعی و سیاسی‌ای بود که در ایالات متحده و جهان در پی خاتمه جنگ جهانی دوم اتفاق افتادند و مسائلی چون حقوق مدنی آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار (سیاه‌پوستان) و همین‌طور مبارزه علیه جنگ آمریکا در ویتنام روی شکل‌گیری آرا و ایده‌های بعدی من بسیار تأثیرگذار بودند. این تغییرات سیاسی و اجتماعی باعث شد که رابطه‌ای ناگسستنی بین زندگی و تجارب شخصی‌ام از یک سو، و مداخله و مشارکت در مبارزات سیاسی و اجتماعی آن دوره پدید بیاید. طُرفه آن که برخی رویدادهای تصادفی نیز بودند که امکان تأمل و تتبع من روی این مسائل را در محیط آکادمیک فراهم آوردند.

در اوج آشفته‌گی ذهنی و فکری‌ام در سال اول تحصیلات در دانشگاه برکلی در دهه ۱۹۶۰ که قصد اولیه‌ام برای مطالعه جامعه، فرهنگ و ادبیات یونان باستان را کنار گذاشته بودم و پس از این که مطالعه رشته‌های ریاضیات و فلسفه و

تاریخ را نیز به دلایلی پس زدم، آنگاه که در پی گزینه‌ای دیگر بودم، به طور اتفاقی در یک دوره تاریخ اندیشه‌های سیاسی که استادی فرهمند آن را ارائه می‌داد شرکت جستیم. در این جا بود که برای اولین بار با ادبیات و آرای ماکس وبر و مکتوبات ایشان «علم به‌مثابه وظیفه» و «سیاست به‌مثابه وظیفه» و همین‌طور پژوهش‌های اولیه وبر درباره تأثیر کالونیسیم، یکی از فرقه‌های تأثیرگذار مسیحیت پروتستانی و نضج‌گیری روح منحصربه‌فرد غربی سرمایه‌داری و فرهنگ کار و نقش و نفوذ آنها در شکل‌گیری جامعه مدرن سرمایه‌داری آشنا شدم. هرچند به‌خاطر سن پایین در آن سال‌ها - که فقط بیست سال داشتم - واقعاً زبان مفهومی «وظیفه» و «رسالت» را که وبر از جامعه‌شناسی دین برکشیده بود متوجه نبودم. این که این دو مفهوم مذهبی چگونه در برساختن جامعه مدرن غربی و حتی جستجوی معنای زندگی در سطح فردی و اجتماعی نقش ایفا نمودند، برای من چندان واضح نبود. چند ماه پس از این که عازم فرانسه بودم تا پژوهش دانشگاهی‌ام را شروع کنم، چند رمان خریدم تا در سفر دریایی همراه خود داشته باشم. یکی از این رمان‌ها ترجمه انگلیسی دکتر فاستوس (فاوست) توماس مان بود. کاری خارق‌العاده از یک افسانه دوره رنسانس درباره فردی که با شیطان قرارداد بست تا از کنج عزلت و تنهایی و درماندگی‌اش نجات یابد و بتواند دوباره با مردم خویش پیوند و دوستی بیابد و هم‌زمان نهایت دانشی را که در جستجویش بود به دست آورد. بعد از مطالعه این کتاب بود که متوجه شدم بین آثار توماس مان و ماکس وبر پیوند عمیق و وثیقی وجود دارد. متوجه شدم که چگونه مفهوم «رسالت»، «وظیفه»، «شخصیت» و «خود» در کانون توجه هر دو اندیشه‌ورز قرار دارد. اما قریب به ده سال طول کشید که پرده از روی این رازها بردارم و تلاش و تقلای این دو فرزانه بزرگ آلمان برای جستجوی مفهوم رسالت را دریابم و ده سال دیگر طول کشید تا این کتاب را به نگارش دریاورم که البته قرار بود با نگاشتن جلد دوم این کتاب، یعنی بررسی اندیشه‌ها و آرای میشل فوکو روی هرمنوتیک سوژه و ظهور خود غربی از دل یونان، روم و مسیحیت به پایان برسد.

سال‌ها پیش‌ازین، رویدادی رمانتیک و بسیار تأثیرگذار بر روی زندگی شخصی‌ام عارض‌شد و باعث شد در این مورد با یکی از اساتیدم گفتگو کنم. معلم در آن روزگار کمک کرد که با شیوه اندیشیدن روان‌شناسانه آشنا شوم و اینکه به شیوه‌ای روانکاوانه و روان تحلیلی دریابم که چه بر سرزندگی‌ام می‌آید. او مرا با محوریت و مرکزیت تجارب فردی و اجتماعی زندگی‌ام آشنا کرد و نشان داد که چگونه تجارب فردی و جمعی‌مان در گذشته و حال می‌تواند روی پیچیدگی‌ها و گرفتاری‌های عهد بزرگسالی اثر بگذارد. از آن زمان به بعد، همیشه این مسئله که چگونه تاریخ و پویایی روابطم با دیگران را درک کنم و این درک و برداشت‌ها را با تغییر و تحولات سیاسی و اجتماعی دور و برم ربط بدهم، ذهنم را به خود مشغول داشته است.

درک و دریافت من این بود که وبر و توماس مان - که در پایان جنگ جهانی دوم چند باری با هم ملاقات داشتند - دغدغه‌هایی مشابه دغدغه‌های من داشتند که باعث شد در فرهنگ آلمانی غوطه بخورند و روی پرسمان «خود» و «شخصیت» و «جامعه‌شناسی دین» تأمل کنند. همین تأملات ژرف‌بینانه باعث شد که آن دو بر مطالعات تطبیقی روی آورده و تلاش کنند این موضوع را در جاهای مختلف و در تواریخ دینی و فرهنگی جهان پی بگیرند.

درمورد این کتاب نظر من بر این بود که یک کتاب بینارشته‌ای باشد و انواع مختلف متون و مواد را روی الگوی مطالعات یونان کلاسیک پیش ببرد تا بتواند آثار وبر و توماس مان را مورد کاوش دقیق قرار دهد و هر یک بتواند بر دیگری پرتوافکنی کند؛ هرچند که وبر و توماس مان در دو حوزه متفاوت قلم‌زده بودند، یکی جامعه‌شناسی خبره بود و دیگری ادیبی تیزبین. باین حال گرچه تحصیلات تکمیلی در ایالات متحده اغلب خواستار مطالعات بینارشته‌ای است لیکن همچنان در بر پاشنه سابق می‌چرخد و همیشه می‌خواهند که از دریچه مطالعات تکرار شده‌ای و تقلیل‌گرایانه به مسائل نگریسته شود و این کار را برای پژوهشگران میان‌رشته‌ای دشوار می‌سازد تا بتوانند مطالعات و یافته‌های خود را در محافل پژوهشی خاص جا بیندازند. اما حوزه وسیع مطالعاتی وبر روی جامعه و دین و

همین‌طور تحقیقات گسترده توماس مان که این حوزه‌ها را با فراست در دل رمان‌های خود گنجانده است، اهمیت مطالعات بینارشته‌ای را به‌خوبی نشان داد. نمی‌توانم بگویم اگر امروز این کتاب را می‌نوشتیم به شیوه‌ای متفاوت می‌نوشتیم؛ چون مسائل و پرسش‌ها همچون گذشته بر ذهن و ضمیرم سنگینی می‌کنند و این پرسش‌ها هنوز با من هستند و همچنان مسئله «خود»، «شخصیت» و رابطه این خود با جامعه و جهان در کانون توجه‌ام قرار دارند، فقط امیدوارم که این پرسش‌ها و پاسخ من به آنها توانسته باشند معنایی داشته باشند. درنهایت، منطقی که تغییر و تحولات «خود» و «تغییر و تحولات جهان» را با رویه‌های آزادی ربط می‌دهند، کماکان در چهارچوب گفتمان وبر و مان قابل کشف هستند. و اما در پایان بسیار خوشحال هستم که دوست ایرانی عزیزم، قربان عباسی، دانش‌آموخته علوم سیاسی دانشگاه تهران، این کتاب را به فارسی ترجمه کرده‌اند و در آشناکردن مخاطبان ایرانی و فارسی‌زبان با این اثر کوشا بوده‌اند. می‌دانم برای ترجمه تک‌تک جملات این کتاب زحمات زیادی را متقبل شده‌اند و اگر ترجمه را به معنای بازسازی زبانی در بافت و جهان زبانی دیگر تلقی کنیم، مترجم نیز با سخت‌کوشی در بازسازی این جهان همت کرده‌اند. فرهنگ غنی ایران همیشه برای من در کانون توجه بوده است و خوشحال خواهم شد که این کتاب صدایی باشد هرچند کوچک که در میان فرهنگ وسیع ایرانی انعکاس بیابد. بار دیگر شادمانی‌ام از ترجمه سختکوشانه این اثر به زبان شیرین و غنی فارسی را ابراز می‌کنم و از مترجم و ناشر ایرانی این اثر [انتشارات شمع آوید] تشکر و قدردانی می‌کنم.

با مهر و شادمانی بسیار

هاروی گلدمن / دانشگاه سن‌دیه‌گو، کالیفرنیا

■ مقدمه نویسنده

تولد این کتاب در ذهن من، در واقع زمانی اتفاق افتاد که نسخه‌ای از کتاب دکتر فاستوس توماس مان (۱۹۴۷) به دستم افتاد. در آن دوران من در فرانسه دانشجوی بودم. من در هایلدبرگ، پاریس و لیون مطالعه این کتاب را به پایان بردم. می‌توانم بگویم که تا به حال هرگز هیچ کتاب دیگری تا این حد برایم مورد توجه نبوده است. من عاشق این کتاب شدم و متوجه شدم که از منظر اندیشه فوق‌العاده قابل تأمل و درعین حال چالش‌برانگیز است. کتابی بود که می‌توانست عواطف آدمی را در هم بریزد و واکنش‌های حسی انسان به پیرامون خود را تحت تأثیر قرار دهد. اما چیزی درباره این کتاب و کنکاش‌های هنرمندانه آن در جستجوی "رسالت" مرا سخت برآشفته. من دچار مشکل شده بودم، لیکن زبانم بند آمده بود و از گفتن آنچه که لازم بود قاصر بودم. وقتی سخنرانی‌های ماکس وبر، "علم به مثابه رسالت" و "سیاست به عنوان وظیفه"، را دیگر بار مورد مطالعه قرار دادم؛ هر دوی این سخنرانی‌ها نیاز به یک رسالت و در واقع مأموریت متعالی را قویاً مطالبه می‌کردند. اینجا بود که بر آشفتگی فکری و تحیر من افزوده شد و بیش از پیش در بُهت فرورفتم و متأثر از همسویی با این دو اثر بزرگ، دست به نگاشتن این کتاب بردم. کتابی که ماحصل تقلاهای من است؛ تقلاهایی که چندین سال تداوم یافته بود تا بفهمم که چیست در آثار این دو بزرگ‌مرد که مرا چنین برمی‌آشوبد، آثاری که به یقین تحسین مرا برمی‌انگیختند. جستجویم در این راه مرا بر آن داشت که بسیاری از نوشته‌های پیشین وبر و توماس مان را مورد خوانش مجدد قرار دهم، در آنها تأمل کنم تا بتوانم در سایه چنان خوانشی دقیق، بنیان‌های تفکر اجتماعی‌شان را برکشم. این بنیان‌های فکری در واقع موضوع

اصلی این کتاب را به خود اختصاص داده‌اند. در کتابی که در آینده خواهم نگاشت؛ امید دارم بتوانم تجزیه و تحلیلی از این سه اثر که در ابتدا علایق مرا برانگیختند ارائه دهم؛ آثاری که فهم فرهنگی، اجتماعی و سیاسی وبر و توماس مان از آلمان و نیز از خودشان را بازتاب می‌دهند. در واقع تلاش من معطوف به این خواهد بود که از روزن چشم‌های وبر و توماس مان، جامعه آلمان را بشکافم و حتی بیش از آن، خود این نویسندگان را بازیابم که چگونه به جهان، سیاست و فرهنگ می‌نگرند.

فکر این پروژه ابتدا برای من در کلاس‌های درس نورمن یاکوبسن که در برکلی برگزار می‌کرد اتفاق افتاد، بعداً این که جان شار^۱ و رابرت بیلر^۲ مرا با آثار و اندیشه‌های وبر آشنا ساخته بودند. باین حال ناتوان از انجام آن بودم؛ چون تا آن زمان کسی به ما نیاموخته بود که ادبیات و نظریه سیاسی را با هم ممزوج کنیم و از آن برای شناختن سیاست و جامعه بهره بگیریم. می‌شود گفت تا آن زمان چنین امری نامتعارف و بسیار نادر بود. بزرگ‌ترین دین روشنفکرانه و فردی من به هربرت ژوزف^۳ است که مرا با نظریه‌های ادبی و مفهوم «خود» آشنا کرد، چیزهایی که اصلاً فکرشان را هم نمی‌کردم و ابداً به ذهنم خطور نکرده بود. اساتید من در دانشگاه برکلی^۴، نورمن یاکوبسن، میشل روگین^۵، هانا پیتکین^۶ و جان شار، فضای منحصربه‌فردی را در دانشگاه برای تحقیقات و تتبعات روشنفکرانه فراهم آورده بودند و رویکردها و رهیافت‌های مختلفی در آنجا مطرح شده بود. آنها تفکرات سیاسی را در کنار سایر رشته‌های ادبی، تاریخی، جامعه‌شناختی و فلسفی قرار داده بودند؛ بنابراین دانشجویان نه تنها با نظریه‌های سیاسی آشنا می‌شدند بلکه می‌توانستند از سایر رشته‌ها نیز برای تعمیق ایده‌های خود بهره بگیرند. این پروژه نیز در چارچوب ارائه رساله با راهنمایی اساتیدی چون نورمن یاکوبسن، میشل روگین و ولفگانگ ساوئر^۷ آغاز شد. در اینجا لازم

1 - John Schaar

2 - Robert Biller

3 - Herbert Josephs

4 - Berkeley

5 - Michael Rogin

6 - Hanna Pitkin

7 - Wolfgang Sauer

است عمیق‌ترین سپاس خود را بدرقه راهشان کنم، چه، بسیار مدیون کمک‌های بی‌دریغشان بوده‌ام.

لازم می‌دانم از آکادمی بایریش ویسنشافتن مونیخ^۸ به خاطر یاری دادنم در دسترسی به منابع عظیمشان قدردانی کنم؛ انستیتو جامعه‌شناسی در دانشگاه مونیخ نیز سزاوار سپاس است از آنرو که امکان استفاده من از منابع آرشیوی ماکس وبر را در فضای کاری‌ام فراهم آورد. همین‌طور از آرشیو توماس مان در زوریخ و به‌ویژه مدیر آن، هانس وایسلینگ^۹، تشکر می‌کنم و نیز از همه انسان‌های فرهیخته‌ای که در آنجا کار می‌کنند و امکان دسترسی ما به منابع خارق‌العاده‌ای از دانش بشری را فراهم می‌آورند. همین انسان‌های فرزانه بودند که در تابستان ۱۹۷۹ یاری‌ام کردند تا در کنارشان در محیطی آسوده و سرشار از دانش بشری، تلاش خود برای درک بهتر از وبر و توماس مان را تداوم بخشم.

هزینه‌های مالی این تحقیق را مرکز موقوفات ملی برای علوم انسانی، شورای تحقیق در علوم اجتماعی، دانشگاه کلمبیا و بنیاد اسپنسر متقبل شدند. همین‌طور دانشگاه شیکاگو این فرصت را برایم فراهم آورد تا بتوانم به تحقیقاتم در اروپا ادامه دهم. دپارتمان علوم سیاسی دانشگاه کلمبیا مساعدت‌های تحقیقاتی را برایم فراهم آورد. لازم می‌دانم از تک‌تک این نهادها و مؤسسات به‌واسطه همکاری بی‌دریغشان تشکر کنم.

مساعدت‌های فردی و حمایت‌های حرفه‌ای زیادی را از مارتین و بریگیت رایش بروت^{۱۰} و نیز سابینه کو درا^{۱۱} که نه‌تنها همکار، بلکه همچون دوستان واقعی هستند دریافت نمودم. دوستان بسیاری نیز بودند که از دانش خود مرا غنی ساختند، جا دارد از همه این بزرگواران نیز قدردانی کنم. دست‌کم دو تن از آنها یعنی پیتر براینر و جورج شولمن دوستان دائمی‌ام بوده‌اند و بسیار از ایشان آموخته‌ام. جورج شولمن با حساسیت بسیار دست‌نوشته‌های مرا از دیده

^۸ - Bayerische Akademie der Wissenschaften
^۹ - Hans Wyslimg

^{۱۰} - Martin and Brigitte Riesebrodt
^{۱۱} - Sabine Kudera

گذرانند، یاری‌ام کرد اندیشه‌هایم را صیقل دهم و در بهبود اثر بسیار یاری رساند. آلن میلچمن^{۱۲} با دانش ژرف خود یادداشت‌ها را خواند؛ اندرزها و پیشنهادها ی سازنده ایشان نیز به نوبه خود بسیار به کار آمد. فریدریش کراتوچویل^{۱۳} در غنی ساختن این اثر حمایت‌های ستودنی خود را به عمل آورد و جاناناتان نودشن^{۱۴} به واسطه اطلاعات غنی تاریخی خود، آنجا که پای مسائل تاریخی در میان بود، پیشنهادهای سازنده‌اش را به گوشم رساند. مارتین کوهن^{۱۵} وقتی نسخه اولیه را خواند، تشویق کرد پا فراتر نهم و سؤالات تازه‌ای را مطرح کنم و جایگزین‌های دیگری را بجویم. و سرانجام کن یاکوبسن^{۱۶} در روان‌نویسی و شفاف بیان کردن مسائل بسیار به من آموخت؛ من عمیقاً مدیون همه آنانم. جا دارد از جیتکا سلاویک^{۱۷}، گیل کیلگمن^{۱۸}، جوینس گاتشتاین^{۱۹}، راینهارت کوزلک^{۲۰}، لارنس پورتر^{۲۱}، تری لین کارل^{۲۲}، دیوید لندس^{۲۳} و از همه آنهایی که در مراحل مختلف این تحقیق یاری‌ام نمودند تشکر و قدردانی کنم. می‌دانم بی‌مهر آنان این کودک در زهدان ذهنم ناقص‌الخلقه شکل می‌گرفت.

می‌خواهم از همکاران و هم‌کلاسی‌هایم در درس نظریه اجتماعی دانشگاه هاروارد در سال‌های ۸۲-۱۹۸۱ نیز تشکر کنم که با آنها بود که نظریات وبر و سایر مسائل مرتبط را مطرح می‌کردیم و به مباحثه می‌پرداختیم: از الساندرو پیزورنو^{۲۴}، توماس مک کارتی^{۲۵}، جف وایتتروپ^{۲۶}، جفری هرَف^{۲۷}، دان بلک^{۲۸}، استفان هولمز^{۲۹}، میشل دانلی^{۳۰} و نیز انجمن علوم انسانی در دانشگاه کلمبیا که به سخنرانی‌ام در سال ۱۹۸۶ در این باب واکنش بسیار خوبی نشان دادند. بخشی

12 - Alan Milchman

13 -Friedrich Kratochvil

14 - Jonathan Knudsen

15 - Martin Cohen

16 - Ken Jacobson

17 - Jitka Slavik

18 - Gail Kilgman

19 - Joyce Gutstein

20 - Rienhart Koselleck

21 - Lawrence Porter

22 - Terry Lynn Karl

23 - David Landes

24 - Alessandro Pizzorno

25 - Thomas McCarthy

26 - Jeff Weintraub

27 - Jeffrey Herf

28 - Don Black

29- Stephen Holmes

30 - Michael Dannelly